

Pomáhat a chránit

NÁRODNÍ CENTRÁLA PROTI ORGANIZOVANÉMU ZLOČINU
SLUŽBY KRIMINÁLNÍ POLICIE A VYŠETŘOVÁNÍ

Č.j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI

Praha 29. listopadu 2024

Počet listů: 11

e-mail:

ROZHODNUTÍ**o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb.**

Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „NCOZ“), která je povinným subjektem podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“),

rozhodla

ve věci žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., kterou obdržela od trvale bytem (dále jen „žadatelka“) a ve které požaduje následující informace, cituji:

„...1) Zda již bylo skončeno trestní řízení ve věci vedené Policií ČR, NCOZ, pod sp. zn. NCOZ-1560/TČ-2022-412100-H.

O odložení dané věci referovala media např. zde:
https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/ikem-ncoz-odlozeni-manipulace-verejne-zakazky.A240816_092628_domaci_tof

2) Pokud trestní řízení bylo skončeno, žádám tímto o zaslání rozhodnutí ve věci.

Prosím o poskytnutí výše požadovaných informací zasláním kopií na adresu
ši na mou e-mailovou adresu ...“

PO BOX 41/NCOZ
156 80 Praha 5 - ZbraslavTel.: +420 974 842 683
Fax: +420 974 842 594
Email: ncoz.sekretariat@pcr.cz

takto:

1. ve vztahu k částem požadovaného usnesení, které obsahují osobní údaje a projev osobní povahy (jméno a příjmení, pracovní pozice, subjektivní vnímání skutečností při podání vysvětlení, zachycená komunikace ve vydaných el. prostředcích), se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 8a odst. 1 téhož zákona ve spojení s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a § 81 občanského zákoníku žádost částečně o d m í t á.

2. ve vztahu k těm částem požadovaného usnesení, které obsahují informace vedoucí k identifikaci právnických osob a k jejím vnitřním záležitostem (název právnické osoby, zápisy z porad, účetní přehledy, informace k veřejným zakázkám, objednávkám, projektům), se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 téhož zákona a s přihlédnutím též k ustanovení § 135 odst. 2 občanského zákoníku žádost částečně o d m í t á.

3. ve vztahu k informacím zachycujícím postup orgánu činného v trestním řízení při vyhledávání, odhalování a stíhání trestné činnosti popsany v usnesení se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 téhož zákona žádost částečně o d m í t á.

4. ve vztahu k části požadovaného usnesení, která obsahuje informace k osobě příslušníka NCOZ, se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 téhož zákona žádost částečně o d m í t á.

Odůvodnění:

Dne 29. října 2024 přijala NCOZ žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 25. října 2024 od [redacted] trvale bytem [redacted], která byla zaslána cestou držitele poštovní licence (RR020740479CZ) a ve které požadovala informace uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt pod č.j. NCOZ-7904-2/ČJ-2024-4100PI ze dne 4. listopadu 2024 zaslal odpověď na dotaz č. 1 a v příloze poskytl žadatelce požadovaný anonymizovaný dokument. Toto sdělení bylo zasláno téhož dne na požadovanou e-mailovou adresu cestou E-podatelný, kdy žadatelka ještě ten den přijetí potvrdila.

Dne 14. listopadu 2024 přijala NCOZ cestou držitele poštovní licence (RR030445034CZ) podání žadatelky označené jako „Odvolání proti usnesení NCOZ č.j. NCOZ-7904-2/ČJ-2024-4100PI“. S ohledem na obsah podání, kdy žadatelka na konci strany 3 uvádí „...Vás tímto žádám o poskytnutí usnesení v původní, neanonymizované podobě...“, vyhodnotil povinný subjekt toto podání jako žádost o vydání rozhodnutí dle § 15 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

2

PO BOX 41/NCOZ
156 80 Praha 5 - Zbraslav

Tel.: +420 974 842 683
Fax: +420 974 842 594
Email: ncoz.sekretariat@pcr.cz

V této souvislosti povinný subjekt k provedené anonymizaci požadovaného dokumentu vydává toto rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace pod č.j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI, které odůvodňuje následovně:

Odůvodnění výroku pod bodem č. 1:

Povinný subjekt sděluje, že v požadovaném dokumentu se kromě jiného vyskytují též osobní údaje a projevy osobní povahy, které je třeba chránit. Jedná se konkrétně o jméno a příjmení, telefonní číslo a e-mailová adresa podatele trestního oznámení. Dále pak jméno a příjmení, pracovní pozice, komunikace zachycená ve vydaných el. prostředcích fyzických osob, které policejnímu orgánu podávaly vysvětlení, a to z důvodu, že jejich jednání určitým způsobem souviselo s předmětnou trestní kauzou. Požadovaný dokument obsahuje též pasáže zachycující subjektivní vnímání skutečností fyzických osob uvedená v jejich výpovědi. Povinný subjekt má za to, že zveřejněním takových údajů by došlo k zásahu do ochrany jejich osobních údajů a mohla by být dotčena jejich osobnost ve smyslu občanského zákoníku (zejména její vážnost a čest). Poskytnutím těchto údajů by v případě prověřovaných osob byla porušena presumpce nevinny ve smyslu § 8a trestního řádu. Podle povinného subjektu je informace o tom, že určitá fyzická osoba je podezřelá ze spáchání trestného činu bez ohledu na výsledek celého řízení, dehonestující a způsobila ohrožit její vážnost a čest v očích druhých osob v soukromém i pracovním životě. Tento dopad by navíc mohl nastat i v situaci, kdy celé trestní řízení bylo odloženo.

Zákon č. 106/1999 Sb. v ustanovení § 8a odst. 1 praví, že „*informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*“, to znamená především v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), dále jen „nařízení EU 2016/679“, zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“) a zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Nařízení EU 2016/679 v čl. 4 odst. 1 definuje osobní údaje jako „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“.

Podle ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení osobní údaje musí být „*shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely se podle čl. 89 odst. 1 nepovažuje za neslučitelné s původními účely („účelové omezení“)*“. Policie České republiky je nepochybně ve smyslu čl. 4 odst. 7 nařízení EU 2016/679 správcem údajů, jichž se žadatelka domáhá, a povinnost stanovená citovaným právním předpisem se na ni proto plně vztahuje (správcem se rozumí „*fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení*“). Zpracováním osobních údajů je podle

3

PO BOX 41/NCOZ
156 80 Praha 5 - Zbraslav

Tel.: +420 974 842 683
Fax: +420 974 842 594
Email: ncoz.sekretariat@pcr.cz

ustanovení čl. 4 odst. 2 nařízení EU 2016/679 „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“. Poskytnutí osobních údajů na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. by bylo nepochybně zpřístupněním a šířením těchto údajů, tedy jejich zpracováním.

Povinný subjekt v této souvislosti sděluje, že údaje, jichž se žadatelka domáhá, byly shromážděny v rámci trestního řízení vedeného policejními orgány Policie České republiky a mimo tyto účely by je mohl zpracovávat jedine v souladu s ustanovením čl. 6 nařízení EU 2016/679. Uvedené ustanovení praví, že zpracování osobních údajů je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z následujících podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

„a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;

c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;

e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. První pododstavec písm. f) se netýká zpracování prováděného orgány veřejné moci při plnění jejich úkolů.“

Povinný subjekt posoudil předmětnou část žádosti o informace se zřetelem k výše uvedeným podmínkám zákonnosti zpracování osobních údajů a shledal, že nedisponuje souhlasem subjektů údajů se zpracováním jejich osobních údajů ve smyslu této žádosti a že žádná z dalších podmínek zákonnosti uvedených v čl. 6 nařízení EU 2016/679 na tuto žádost nedopadá. Dospěl proto k závěru, že není oprávněn zpracovávat osobní údaje tak, jak to vyplývá z předmětné žádosti o informace. Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení EU 2016/679 ukládá správci osobních údajů zpracovávat tyto údaje „způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením („integrita a důvěrnost“).

Dne 24. dubna 2019 vstoupil v účinnost zákon č. 110/2019 Sb., který kromě implementace některých částí obecného nařízení o ochraně osobních údajů transponuje Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV. Požadované osobní údaje byly shromážděny za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti či stíhání trestných činů a jsou součástí trestního řízení. V takovém případě jsou tyto údaje primárně chráněny na základě jednotlivých ustanovení HLAVY III zákona č. 110/2019 Sb. ve spojení s výše uvedenými obecnými zásadami nařízení EU 2016/679.

Povinný subjekt konstatuje, že ve vztahu k požadovaným osobním údajům, jejichž ochrana je upravená v HLAVĚ III zákona č. 110/2019 Sb., je Policie České republiky spravujícím orgánem ve smyslu § 24 odst. 3 tohoto zákona, kterým se rozumí orgán veřejné moci příslušný při zpracování osobních údajů, které je nezbytné pro plnění jeho úkolu a výkon jeho veřejné moci stanovených jinými zákony (např. zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, nebo zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád) za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech, který není zpravodajskou službou nebo obecní policií.

Povinný subjekt v této souvislosti konstatuje, že pro zpracování údajů, jichž se žadatelka domáhá, musí být v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb. stanoven konkrétní účel v souvislosti s plněním úkolu uvedeného v § 24 odst. 1 téhož zákona, tedy musí jít o zpracování, které je nezbytné pro předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech. V ustanovení § 25 odst. 2 téhož zákona stojí, že „pro účel nesouvisející s plněním úkolu uvedeného v § 24 odst. 1 lze osobní údaje zpracovávat, pouze pokud je k tomu spravující orgán oprávněn a tento účel není neslučitelný se stanoveným konkrétním účelem jejich zpracování“.

Povinný subjekt posoudil tedy předmětnou část žádosti o informace s ohledem také na podmínky zákonnosti zpracování osobních údajů chráněných podle HLAVY III zákona č. 110/2019 Sb. a shledal, že ve smyslu ustanovení § 25 tohoto zákona by takové zpracování zákonné nebylo. Dospěl proto k závěru, že není oprávněn zpracovávat osobní údaje tak, jak to vyplývá ze žádosti o informace.

Ustanovení § 32 odst. 2 písm. a) – e) tohoto zákona ukládá spravujícímu orgánu s přihlédnutím k povaze, rozsahu, okolnostem, účelům a rizikům zpracování osobních údajů, vývoji techniky a nákladům přijímat technická a organizační opatření s cílem

- a) co nejúčinněji chránit osobní údaje,
- b) omezovat nepřiměřené zpracování osobních údajů,
- c) omezovat zpracování osobních údajů, které není nezbytné kvůli svému rozsahu, množství údajů, době jejich uložení nebo jejich dostupnosti,
- d) poskytovat nezbytné záruky práv subjektu údajů a
- e) předcházet automatickému zveřejňování osobních údajů.

V souvislosti s každou žádostí o předání osobních údajů je Policie České republiky povinna posuzovat, zda existuje právní titul pro jejich předání. V daném případě se žadatelka domáhá kromě jiného poskytnutí též osobních údajů blíže specifikovaných výše v textu a obsažených v požadovaném dokumentu na základě zákona č. 106/1999 Sb., to znamená, že uvádí tento zákon jako právní titul pro jejich poskytnutí. Sám zákon č. 106/1999 Sb. však prikazuje, aby v případě žádosti o poskytnutí osobních údajů povinný subjekt postupoval specificky, v tomto případě tedy dle nařízení EU 2016/679 ve spojení se zákonem č. 110/2019 Sb. Při posuzování předmětné žádosti o informace povinný subjekt shledal, že mu nejsou známy žádné důvody, jež by ho opravňovaly postupovat při zpracování požadovaných osobních údajů podle jednotlivých ustanovení čl. 6 tohoto právního předpisu, a zároveň shledal, že je spravujícím orgánem podle zákona č. 110/2019 Sb., a jako takový není k požadovanému zpracování daných osobních údajů oprávněn a zároveň považuje požadovaný účel zpracování za neslučitelný s původním účelem jejich shromáždění, tj. s eventuálním získáváním poznatků o trestné činnosti, resp. vedením trestního řízení.

Zastává proto názor, že zpracování těchto osobních údajů ve smyslu předmětné žádosti o informace by nebylo slučitelné s původním účelem jejich shromáždění. Z výše uvedené argumentace vyplývá, že nařízení EU 2016/679 ani zákon č. 110/2019 Sb. neopravňují povinný subjekt, který je zároveň správcem požadovaných osobních údajů, poskytnout tyto údaje žadateli. Pokud by tak povinný subjekt učinil, jednal by nejen v rozporu s uvedenými právními předpisy, ale také v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky a která ve svém čl. 10 odst. 3 stanoví: „Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.“

Povinný subjekt odkazuje také na zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje ochranu osobnosti v oddílu 6 v ustanovení § 81 až 90. Podle § 81 občanského zákoníku „je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv“ a ochrany požívají zejména „jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy“. Podle § 86 téhož zákona „nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod“.

Takovým projevem osobní povahy je i subjektivní vnímání skutečností uvedených dotazovanými fyzickými osobami v podání jejich vysvětlení policejnímu orgánu. Je na místě upozornit, že poskytnutí informací v rámci podaného vysvětlení orgánům činným v trestním řízení cíleně pro účely konkrétního trestního řízení a poskytování informací o tom, jak tyto jednotlivé fyzické osoby vnímaly určité související skutečnosti, je plnění jejich zákonné povinnosti. Jedná se o informace, které by jinak tyto osoby nezveřejnily ani jiným subjektům neposkytly.

Povinný subjekt žádný zákonný důvod k prolomení ochrany soukromí osob konkretizovaných výše v požadovaném dokumentu v daném případě neshledal a dospěl k závěru, že poskytnutí těchto informací požadovaných v předmětné žádosti by mohlo způsobit takový zásah do soukromí těchto osob, který by byl ve smyslu ustanovení § 81 zákona č. 89/2012 Sb. v rozporu s jejich oprávněnými zájmy.

Při posuzování předmětné části žádosti povinný subjekt uvádí, že zde dochází ke střetu dvou základních ústavou zaručených práv, a to základního lidského práva na zachování osobní cti a dobré pověsti, na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (dále jen „právo na ochranu osobnosti a ochranu osobních údajů“) podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a politického práva na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. S odkazem na judikaturu Ústavního soudu (srov. například nálezy Ústavního soudu České republiky Pl.ÚS 4/94, nálezy Ústavního soudu České republiky I.ÚS 321/06 a dále též A. Furek – L. Rothanzl, Zákon o svobodném přístupu k informacím, Komentář, Praha, Linde 2012, s. 505 a násl.), podle které lze základní právo omezit pouze v zájmu jiného základního práva a podle které při poměrování dvou ve vzájemné kolizi stojících základních práv je nutno uplatnit kritérium vhodnosti a kritérium potřebnosti omezení jednoho z nich, jakož i kritérium porovnávání jejich závažnosti, provedl povinný subjekt test proporcionality formou testu veřejného zájmu.

S odkazem na nálezy Ústavního soudu České republiky IV.ÚS 3208/16 nejsou správní orgány povinny provádět třístupňový test proporcionality. „Správní orgány a soudy jsou povinny zohlednit objektivní vlastnosti požadovaných informací, i to, nakolik by jejich zpřístupnění znamenalo skutečné (materiální) porušení autorských práv. Současně musí zvážit i povahu práva na informace a míru jeho omezení v kontextu individuálních zájmů žadatele i obecného zájmu na

6

PO BOX 41/NCOZ
156 80 Praha 5 - Zbraslav

Tel.: +420 974 842 683
Fax: +420 974 842 594
Email: ncoz.sekretariat@pcr.cz

kontrole činnosti orgánů veřejné moci. Bude-li třeba, jsou správní orgány povolány zvážit kolizi práva na informace a ochrany práv k výsledkům tvůrčí duševní činnosti. Ze strany správních orgánů postačí elementární a bezformální úvaha, splňující pouze požadavky srozumitelnosti a přezkoumatelnosti; správní soudy jsou k tomu vybaveny podstatně lépe, mj. běžně pracují s testem proporcionality.“

Povinný subjekt tedy zkoumal, zda ze žádosti vyplývají nějaké skutečnosti, které zvlášť odůvodňují právo veřejnosti na informace a upřednostňují jej před právem na ochranu osobnosti a ochranu osobních údajů. Zjišťoval, zda je zde veřejný zájem na zveřejnění požadovaných informací v celém rozsahu, tedy včetně zveřejnění osobních údajů a projevů osobní povahy v dokumentu uvedených osob. Zjišťoval tedy, zda požadované informace mají charakter informace, které by veřejnost měla znát nebo měla mít možnost znát. A dospěl k závěru, že z žádosti ani z jiných okolností nevyplývají žádné konkrétní skutečnosti, které by zvlášť odůvodňovaly upřednostnění práva veřejnosti na informace. Naopak poskytnutím požadovaných informací v celém rozsahu by bylo nepřiměřeně zasazeno do osobních údajů a osobnostních práv blíže výše určených fyzických osob vystupujících v daném trestním řízení. Žádný veřejný zájem neodůvodňuje potřebu znát více osobních údajů než těch, které jsou již zveřejněny a jsou dohledatelné ve veřejných zdrojích. Fyzické osoby, jejichž osobní údaje a projevy osobní povahy byly znečistěny, sdělovaly informace a poskytovaly součinnost v rámci konkrétního trestního řízení, o kterém byla veřejnost dostatečným způsobem již dříve ze strany povinného subjektu informována. Poskytnutím požadovaných informací v celém rozsahu by v usnesení figurující osoby mohly být v souvislosti s touto kauzou dehonestovány už jenom tím, že v této citlivé a zmedializované kauze vystupují a staly se z určitých důvodů její součástí. V tomto konkrétním případě se vzhledem k charakteru trestní kauzy jedná též o osoby, které jsou široké veřejnosti dobře známy, a to z důvodu jejich pracovního zařazení. O to víc je třeba, aby povinný subjekt kladl zvýšený důraz na neposkytnutí jejich osobních údajů.

Policie České republiky jako správce požadovaných osobních údajů má odpovědnost za dodržování zásad zpracování osobních údajů zakotvených v článku 5 nařízení EU 2016/679 a prolínajících se celým nařízením, zejména povinnost chránit dotčené osoby před nepřiměřeným zásahem do práv subjektu. V tomto případě povinný subjekt dospěl k závěru, že poskytnutí informací týkajících se výše uvedených fyzických osob, jejichž osobní údaje a projevy osobní povahy byly částečně anonymizovány, by bylo nepřiměřeným zásahem do jejich práva na ochranu osobních údajů a soukromí. Proto při vyřízení předmětné žádosti postupoval tak, že tyto osobní údaje a projevy osobní povahy znečistil, resp. tzv. začernil, a tím znemožnil přístup k nim.

Právo na informace primárně není koncipováno jako neomezené, žadatelka tedy nemůže disponovat absolutním oprávněním získávat jakékoliv informace. Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku č. j. 5 As 53/2007-85, že „svoboda projevu jakož i právo na informace nejsou bezbřehé a jsou nutně omezeny chráněnými zájmy dle čl. 17 odst. 4 Listiny, ostatními ústavně zaručenými právy a svobodami (čl. 10 Listiny), jakož i dalšími pravidly pro možná omezení práva na informace dle čl. 17 odst. 5.“ Obdobně již dříve judikoval Ústavní soud ČR (III. ÚS 156/02) tak, že „právo na informace je v Listině základních práv a svobod systematicky zařazeno mezi práva politická a nelze je chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.“

Odůvodnění výroku pod bodem č. 2:

Součástí požadovaného dokumentu jsou kromě jiného také názvy a další údaje vedoucí k identifikaci konkrétních právnických osob, které byly Policií České republiky v souvislosti s tímto případem prověřovány či jejich jednání souvisela s předmětnou trestní kauzou. Jedná se převážně o zápisy z porad, účetní přehledy, informace k veřejným zakázkám, objednávkám, projektům a další informace, na jejichž základě, i když někdy s vynaložením většího úsilí, by mohly být právnické osoby veřejností identifikovány. Zveřejněním těchto údajů by mohlo dojít k zásahu do pověsti těchto osob. Skutečnost, že určitá právnická osoba/společnost je Policií České republiky prověřována v souvislosti s předmětem její činnosti, je podle názoru povinného subjektu způsobilá poškodit její pověst v očích potencionálních zákazníků a ohrozit její postavení na trhu. A to i v situaci, kdy trestní řízení bylo odloženo. Jedná se tedy o informace, jejichž zveřejnění by mohlo mít za následek poškození dobrého jména osob zúčastněných na trestním řízení.

Podle § 135 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Podle § 135 odst. 2 občanského zákoníku stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

Současně by zveřejněním jmen konkrétních právnických osob uvedených v textu usnesení bylo možné skrze veřejné databáze identifikovat konkrétní fyzické osoby, které v těchto právnických osobách působí a jejichž práva by byla poskytnutím dotčena.

S odkazem na § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. „*Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*“

Povinný subjekt proto přistoupil ke znečitelnění názvů právnických osob, aby předešel případnému a zbytečnému zásahu do pověsti těchto právnických osob, který by mohl být způsoben jejím zveřejněním. Povinný subjekt je toho názoru, že již samotná skutečnost, že určitá společnost nebo firma figuruje v dokumentu policejního orgánu, je způsobilá poškodit její pověst v očích potencionálních zákazníků a ohrozit její postavení na trhu.

Policie České republiky jako povinný subjekt i v tomto případě vážila, zda právo veřejnosti nepřevažuje nad právem na ochranu práv třetích osob. A došla k závěru, že z žádosti ani jiných okolností nevyplývají žádné skutečnosti odůvodňující širší informační povinnost povinného subjektu. Naopak se domnívá, že zveřejnění požadovaných údajů by představovalo zásah do práva na ochranu pověsti právnických osob a do jejich dalších práv (například ochrana obchodních zájmů, ochrana vnitřních předpisů, ochrana důvěrných informací) a že by poskytnuté informace mohly významným způsobem poškodit dobré jméno v požadovaném dokumentu uvedených právnických osob.

Vzhledem k výše uvedenému povinný subjekt nemůže takové informace žadatelce poskytnout, a přistoupil proto k jejich znečitelnění.

Odůvodnění výroku pod bodem č. 3:

Požadovaný dokument rovněž obsahuje informace zachycující postup NCOZ jakožto orgánu činného v trestním řízení při vyhledávání, odhalování a stíhání trestné činnosti.

Z předmětné písemnosti vytvořené policejním orgánem je možné zjistit, jakým způsobem byly zjištěny konkrétní informace, které byly následně předmětem prověřování ze strany policejního orgánu. Jsou zde detailně popsány a vyhodnoceny všechny zjištěné skutečnosti a podstatné okolnosti případu, jsou zde též detailně zhodnocovány vzájemné vazby a souvislosti, které s tehdy prověřovanou trestní věcí velmi úzce souvisely.

Sdělením těchto informací bychom žadatelce odkryly způsoby, jakým Policie České republiky postupuje v průběhu prověřování, jakým způsobem Policie České republiky získává informace, které jsou samy o sobě důkazem nebo jsou určeny jako podpora k získání dalších důkazních informací. Žadatelka či veřejnost by se tímto dozvěděli určité metody a formy Policie České republiky, na které by v budoucnu případní pachatelé při páchání podobné trestné činnosti mohli reagovat a mařit tak úkony policejního orgánu.

S ohledem na charakter a obsah těchto informací, které mají přímou souvislost s konkrétním postupem orgánů činných v trestním řízení, lze mít podle soudní praxe za to, že jejich poskytnutí by mohlo rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů a efektivně se tak proti němu v budoucnu bránit.

Pro účely zabezpečení řádného plnění úkolů Policie České republiky při předcházení trestné činnosti a plnění úkolů podle trestního řádu ve smyslu § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, je zcela nemyslitelné, aby byly zveřejňovány informace, ze kterých by jen okrajově nebo s vynaložením dalšího úsilí bylo možné zjistit, jakým způsobem policejní orgán koordinuje svou činnost v konkrétních trestních kauzách.

Městský soud v Praze v rozhodnutí 10 A 251/2011 konstatoval, že shledává jako logický a opodstatněný závěr správních orgánů, že práci policie může ohrozit, budou-li její metody potenciálním pachatelům známy, neboť se budou moci na trestnou činnost lépe připravit, aby zamezili jejímu následnému odhalení, či případně mohou tyto informace napomoci pachatelům trestné činnosti při jejich snaze zahladit stopy trestného činu.

Vzhledem ke skutečnosti, že by mohla být poskytnutím předmětného dokumentu v plném znění ohrožena schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, trestnou činnost vyhledávat a odhalovat, aplikoval povinný subjekt i zde jako důvod odmítnutí § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. „*Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*“ Z tohoto důvodu byly informace zachycující postup policejního orgánu znečitelněny.

Odůvodnění výroku pod bodem č. 4:

Pokud jde o sdělení informací k osobě příslušníka Policie České republiky, povinný subjekt konstatuje, že tato osoba je zařazena v organizační struktuře NCOZ, kdy tento útvar je jakožto útvar Policie České republiky s celostátní působností součástí služby kriminální policie a vyšetřování a plní úkoly orgánů činných v trestním řízení. V rámci útvaru se tento příslušník podílí na odhalování, dokumentaci a vyšetřování nejzávažnějších forem trestné činnosti včetně zajišťování utajovaných úkonů trestního řízení nebo zákroků proti zvláště nebezpečným pachatelům trestné činnosti. Plní tedy úkoly policejního orgánu v trestním řízení. Jeho příslušnost k Policii České republiky není běžně známa. Na veřejnosti se nepohybuje v uniformě.

Taková osoba je mimo jiné nositelem takových informací, jako jsou například informace o přípravě, použití a výsledku použití operativně pátracích prostředků a podpůrných operativně pátracích prostředků, informací o metodách a postupech při použití operativně pátracích prostředků a podpůrných operativně pátracích prostředků nebo dalších informací o bezpečnostních opatřeních směřujících k ochraně vnitřního pořádku a bezpečnosti České republiky, tj. informací, které náleží podle nařízení vlády č. 522/2005 Sb., přílohy 1 a 8, mezi utajované informace. Vyzrazení jakýchkoliv informací o takové osobě by nepochybně mohlo vést k ohrožení osobní bezpečnosti této osoby, ale také k ohrožení osobní bezpečnosti jejích rodinných příslušníků ze strany zločineckých struktur, které mají nepopiratelný zájem na ovlivňování trestního řízení ve svůj prospěch. Vyzrazení takových informací by mohlo mít za následek faktické znemožnění jejího dalšího výkonu služby v dosavadní oblasti jejího působení, neboť by tuto osobu zcela diskvalifikovalo například ve vztahu k provádění některých úkonů v oblasti operativně pátrací činnosti při odhalování trestné činnosti a jejích pachatelů a při předcházení trestné činnosti nebo ve vztahu k provádění některých specializovaných úkonů trestního řízení. Konsekvencí zmíněných negativních efektů vůči dotčené osobě by pak mohlo být reálné ohrožení schopnosti NCOZ plnit úkoly podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a úkoly vyplývající z dalších právních předpisů zejména v oblasti trestního řízení.

Příslušnost konkrétní osoby k NCOZ je citlivou informací, protože tato její příslušnost je spojena se specifickými znalostmi a vědomostmi, jichž je daná osoba nositelem. Tyto znalosti a vědomosti se týkají jak specifických postupů policejních orgánů obecně užívaných při odhalování a objasňování trestné činnosti, tak aktuálně jimi prováděných úkonů v konkrétních trestních věcech, například použití operativně pátracích prostředků. Povinný subjekt usoudil, že potenciální zájem pachatelů trestné činnosti na vyzrazení těchto znalostí či vědomostí představuje reálné riziko jak významného ohrožení plnění úkolů dotčených útvarů Policie České republiky, tak významných zásahů do soukromí dotčeného příslušníka, přičemž nelze vyloučit ani zásahy násilného charakteru.

Podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. „*Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*“

Sdělení informace o tom, že konkrétní osoba je zařazena na tomto útvaru, je tedy nepochybně informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení ve smyslu § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. a jejímž poskytnutím by z výše uvedených důvodů byla ohrožena schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy

nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky. Vzhledem k výše uvedenému došlo v souladu s ustanovením § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. k jejich znečitelnění.

Povinný subjekt na závěr poukazuje na skutečnost, že u informací poskytnutých v režimu zákona č. 106/1999 Sb. se předpokládá jejich rozšíření neomezenému počtu osob. Povinný subjekt má dle judikatury povinnost odpověď poskytnout každému dalšímu žadateli: „*Informační zákon je založen na objektivních kritériích a neumožňuje povinnému subjektu přihlížet ke zvláštnostem posuzované žádosti, ani k účelu, pro který žadatel o informaci žádá. Povinné subjekty musí ctít zásadu rovnosti a žádosti o informace vyřizovat nestranně. Poskytne-li povinný subjekt informaci určitému žadateli, bude analogicky povinen tutéž informaci zpřístupnit i dalším žadatelům.*“ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 114/2003-42 ze dne 4. srpna 2014. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále vylučuje poskytování informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení bez ohledu na to, zda se týkají probíhajícího, ukončeného nebo dokonce nezahájeného trestního řízení v případě, že by tím byla ohrožena jejich schopnost vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost či stíhat trestné činy.

Na základě výše uvedených skutečností a úvah dospěl povinný subjekt k závěru, že požadované informace v plném rozsahu žadatelce nemůže poskytnout, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle § 12 zákona č. 106/1999 Sb. „*všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.*“

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to k Ministerstvu vnitra České republiky podáním u Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování, PO BOX 41/NCOZ, 156 80 Praha 5 - Zbraslav.

plk. JUDr. Jiří Mazánek
ředitel

(podepsáno elektronicky)

11

PO BOX 41/NCOZ
156 80 Praha 5 - Zbraslav

Tel.: +420 974 842 683
Fax: +420 974 842 594
Email: ncoz.sekretariat@pcr.cz

